

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2019 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR (del.) Kamil Gołaszewski

Protokolant: Katarzyna Konarzewska

po rozpoznaniu na rozprawie 13 maja 2019 roku w Warszawie

sprawy z wniosku M. A., B. B., M. B. (1), Z. B., M. B. (2), A. B., S. C., B. C., Z. C., J. C., A. C., Z. D., S. F., B. G., J. G., L. G., W. G., R. H., J. H., (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., M. I., B. J. (1), L. J., P. J. (1), B. J. (2), B. J. (3), M. J., E. B., T. B., P. J. (2), A. J., W. K. (1), F. K., M. K. (1), (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J., E. K. (1), E. K. (2), W. K. (2), Ł. K., P. K., I. K., E. K. (3), D. K. (1), Z. K., M. K. (2), M. K. (3), D. K. (2), J. L., B. L., H. L., (...) spółki jawnej (...), D. K. z siedzibą w K., M. L., L. M. (1), Z. M. (1), A. M. (1), P. M., T. M., L. M. (2), A. M. (2), D. M., Z. M. (2), S. M., L. M. (3), J. N., E. G., G. N., A. N., M. N., A. O., P. O., S. P., R. P., M. P. (1), P. P., E. P., K. P., M. P. (2), A. P., L. P., Z. P., K. R., M. R., E. R., R. R., L. R., S. S. (2), I. S., B. S. (1), R. S., M. S. (1), P. S., A. S., M. S. (2), T. S., Z. S., J. S., B. S. (2), A. T., M. W., R. W., G. W., W. W., A. W., L. W., S. W., P. W., X. W., W. Z., A. Z., P. Z., K. Z., J. Z.

z udziałem (...) Bank (...) w W.i (...) Bank (...) SA w W.

o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

I. odmówić odrzucenia wniosku;

II. oddalić wnioski;

III. zasądzić od:

1. M. A.,

2. B. B.,

3. M. B. (1),

4. Z. B.,

5. M. B. (2),

6. A. B.,

7. S. C.,

8. B. C.,

9. Z. C.,

10. J. C.,

11. A. C.,
12. Z. D.,
13. S. F.,
14. B. G.,
15. J. G.,
16. L. G.,
17. W. G.,
18. R. H.,
19. J. H.,
20. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.,
21. M. I.,
22. B. J. (1),
23. L. J.,
24. P. J. (1),
25. B. J. (2),
26. B. J. (3),
27. M. J.,
28. E. B.,
29. T. B.,
30. P. J. (2),
31. A. J.,
32. W. K. (1),
33. F. K.,
34. M. K. (1),
35. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w J.,
36. E. K. (1),
37. E. K. (2),
38. W. K. (2),
39. Ł. K.,

40. P. K.,
41. I. K.,
42. E. K. (3),
43. D. K. (1),
44. Z. K.,
45. M. K. (2),
46. M. K. (3),
47. D. K. (2),
48. J. L.,
49. B. L.,
50. H. L.,
51. (...) spółki jawnej (...),D,K. z siedzibą w K.,
52. M. L.,
53. L. M. (1),
54. Z. M. (1),
55. A. M. (1),
56. P. M.,
57. T. M.,
58. L. M. (2),
59. A. M. (2),
60. D. M.,
61. Z. M. (2),
62. S. M.,
63. L. M. (3),
64. J. N.,
65. E. G.,
66. G. N.,
67. A. N.,
68. M. N.,

69. A. O.,
70. P. O.,
71. S. P.,
72. R. P.,
73. M. P. (1),
74. P. P.,
75. E. P.,
76. K. P.,
77. M. P. (2),
78. A. P.,
79. L. P.,
80. Z. P.,
81. K. R.,
82. M. R.,
83. E. R.,
84. R. R.,
85. L. R.,
86. S. S. (2),
87. I. S.,
88. B. S. (1),
89. R. S.,
90. M. S. (1),
91. P. S.,
92. A. S.,
93. M. S. (2),
94. T. S.,
95. Z. S.,
96. J. S.,
97. B. S. (2),

98. A. T.,
99. M. W.,
100. R. W.,
101. G. W.,
102. W. W.,
103. A. W.,
104. L. W.,
105. S. W.,
106. P. W.,
107. X. W.,
108. W. Z.,
109. A. Z.,
110. P. Z.,
111. K. Z.,
112. J. Z.,

- na rzecz (...) **Bank (...)** z siedzibą w W. kwoty po 55,95 zł (pięćdziesiąt pięć złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) tytułem kosztów zastępstwa w postępowaniu,

- na rzecz (...) **Bank (...)** Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwoty po 55,95 zł (pięćdziesiąt pięć złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) tytułem kosztów zastępstwa w postępowaniu.

sygn. XXV Co 105/19

UZASADNIENIE

Żądania i stanowiska stron

Pełnomocnik reprezentujący osoby uprawnione będące wierzycielami (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W. dnia 11 marca 2019 r. (data prezentaty) złożył wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczeń Uprawnionych związanych z podziałem (...) Bank (...) S.A. do kwoty w łącznej wysokości 43.139.998.50 zł, stanowiącej równowartość roszczeń wszystkich Uprawnionych, poprzez nakazanie solidarnie Obowiązanych - (...) Bank (...) i Bank (...) S.A. – złożenia do depozytu sądowego Sądu Okręgowego w Warszawie ww. kwoty bądź też zajęcie wierzytelności z rachunków bankowych prowadzonych dla Obowiązanych przez Narodowy Bank Polski do sumy zabezpieczenia w ww. wysokości, względnie o potraktowanie przedmiotowego wniosku jako powództwa o ukształtowanie i orzeczenie wyrokiem, iż ww. Obowiązani na podstawie art. 546 § 2 k.sh. są solidarnie zobowiązani do złożenia do depozytu sądowego Sądu Okręgowego w Warszawie ww. kwoty. Uprawniony wniósł ponadto o zasądzenie od Obowiązanych zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającego, względnie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Precyzując swoje żądanie pełnomocnik wnioskodawców wskazał odrębnie wierzytelności przysługujące każdemu z wnioskodawców.

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że wnioskodawcy są nabywcami certyfikatów funduszy inwestycyjnych: „(...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Aktywów Niepublicznych”, „(...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Aktywów Niepublicznych”, „(...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Aktywów Niepublicznych” oraz „(...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Aktywów Niepublicznych”, zaś funkcję depozytariusza wspomnianych funduszy pełnił (...) Bank (...) S.A. Potrzebę udzielenia zabezpieczenia pełnomocnik osób uprawnionych uzasadnił naruszeniem przez (...) S.A. jako depozytariusza ww. funduszy ciężących na nim obowiązków wynikających z ustawy, w szczególności w zakresie sprawowania nadzoru nad tymi funduszami, wyrządzeniem szkód majątkowych i faktem nałożenia w związku z tym przez Komisję Nadzoru Finansowego na (...) kar pieniężnych. W uzasadnieniu wniosku wskazano ponadto na podział (...) S.A., a dokładnie na przyjęcie przez (...) bank (...) planu połączenia transgranicznego i na przyjęcie przez (...) SA planu podziału (...) S.A. poprzez przeniesienie jego podstawowej działalności na (...) SA. W ocenie Uprawnionych powołane wyżej okoliczności, a także odmowa Obowiązanych udzielenia im zabezpieczenia ich roszczeń i obawa przyszłego wzajemnego przerzucania odpowiedzialności za zobowiązania (...) S.A. przez banki (...) i Bank (...) S.A., zagrażają ich interesom, gdyż zobowiązania (...) S.A. w stosunku do wierzycieli nie zostały wprost przypisane w planie podziału żadnemu z banków biorących udział w transakcji nabycia podstawowej działalności (...) S.A. Zatem z uwagi na znaczną wysokość zobowiązań po stronie Obowiązanych oraz na brak jasnego określenia, która ze stron (banków) uczestniczących w podziale jest odpowiedzialna za roszczenia Uprawnionych, po stronie osób Uprawnionych generują się obawy odnośnie możliwości zaspokojenia ich roszczeń pieniężnych związanych z uczestnictwem w funduszach inwestycyjnych oraz ich ewentualnego przyszłego egzekwowania.

Tryb rozpoznania żądań.

Zgodnie z art. 546 § 2 ksh wierzyciele spółki dzielonej oraz spółki przejmującej, którzy zgłosili swoje roszczenia w okresie między dniem ogłoszenia planu podziału a dniem ogłoszenia podziału i uprawdopodobnili, że ich zaspokojenie jest zagrożone przez podział, mogą żądać, aby sąd właściwy według siedziby odpowiednio spółki dzielonej albo spółki przejmującej udzielił im stosownego zabezpieczenia ich roszczeń, jeżeli zabezpieczenie takie nie zostało ustanowione przez spółkę uczestniczącą w podziale.

W ocenie Sądu odesłanie w art. 546 § 2 ksh do tego, iż to sąd ma udzielić stosownego zabezpieczenia wskazuje na konieczność rozpoznania sprawy w postępowaniu zabezpieczającym, przy uwzględnieniu odrębności jakie wynikają z treści art. 546 § 2 ksh Sąd stoi bowiem na stanowisku, iż przepis art. 546 § 2 ksh stanowi *lex specialis* w stosunku do przepisów art. 730 § 2 kpc oraz art. 730¹ § 2 kpc stanowiąc samodzielną podstawę do zabezpieczenia i formułując samodzielną przesłankę interesu w udzieleniu zabezpieczenia, w związku z czym – zgodnie z jego brzmieniem – należy wykazać jedynie, że zaspokojenie wierzyciela jest jedynie zagrożone przez podział.

Interes prawny również określa art. 546 § 2 ksh a nie przepisy kpc.

Przypomnienia wymaga, że drugim wariantem proponowanym przez Uprawnionych wierzycieli było potraktowanie ich wniosku o zabezpieczenie roszczeń jako powództwa o ukształtowanie i orzeczenie wyrokiem, iż Obowiązani są solidarnie zobowiązani do złożenia wymaganej kwoty pieniężnej do depozytu sądowego. Poglądy wskazując na taki tryb rozpoznania sprawy funkcjonują również w doktrynie. Jednakże biorąc pod uwagę, że chodzi o proces podziału spółki oraz o udzielenie zabezpieczenia określonych roszczeń, w ocenie Sądu kierowanie sprawy na drogę procesu byłoby nieracjonalne, niezasadne. Uprawnienia wierzycieli wyrażone w art. 546 § 2 ksh nie zmierzają do zaspokojenia ich roszczeń, lecz do ich zabezpieczenia. Ze swej istoty zabezpieczenie powinno polegać na działaniu niezwłocznym, możliwym do realizacji w momencie, w którym istnieje zagrożenie dla interesu uprawnionego. Dlatego też właściwa będzie droga postępowania zabezpieczającego, którego konstrukcja zmierza właśnie do niezwłocznego rozpoznania żądania i udzielenia ochrony.

Zastosowanie art. 546 ksh w przypadku podziału przez wydzielenie

W ocenie sądu art. 546 § 1 ksh, z uwagi na odesłanie z art. 529 § 2 ksh, znajduje zastosowanie do podziału przez wydzielenie. W art. 529 § 2 ksh wyrażony jest bowiem nakaz stosowania do podziału przez wydzielenie przepisów o podziale spółek dotyczących odpowiednio spółki przejmującej lub spółki nowo zawiązanej. Zaś odpowiednie stosowanie oznacza również stosowanie z pewnymi modyfikacjami. Dlatego przy podziale przez wydzielenie spółka przejmująca lub nowo zawiązana w rozumieniu art. 546 ksh to również spółka dzielona jako ta spółka, przy której pozostają zobowiązania. Sytuacja pozostawienia zobowiązań przy spółce dzielonej jest odpowiednikiem przeniesienia zobowiązań na inny podmiot w przypadku podziału spółki, co uzasadnia stosowanie art. 546 ksh. Mamy tu sytuację, w której odmiennie od zwykłego podziału nie mamy przypisanych konkretnych zobowiązań konkretnym spółkom, ale przypisanie konkretnych zobowiązań wyłącznie spółce przejmującej.

Zgodnie z art. 531 § 1 ksh spółki przejmujące lub spółki nowo zawiązane powstałe w związku z podziałem wstępują z dniem podziału bądź z dniem wydzielenia w prawa i obowiązki spółki dzielonej, określone w planie podziału. Jeśli zatem zobowiązanie nie jest przypisane spółce przejmującej, to nie następują powyższe skutki. Pozostałe zobowiązania, bez względu na to, czy zostaną opisane w ten sposób w planie podziału, zostaną przy spółce dzielonej – w tym przypadku (...) Bank (...) S.A. Spółka dzielona nie traci swojego bytu prawnego, swojej osobowości prawnej i w dalszym ciągu działa na takich samych zasadach jak dotychczas. Jeżeli więc spółka dzielona wciąż istnieje, to w dalszym ciągu odpowiada za zaciągnięte (swoje) zobowiązania. Wykluczenie pierwotnego dłużnika z kręgu osób odpowiedzialnych za zaciągnięte przez niego zobowiązania, zwłaszcza wobec braku możliwości przeciwdziałania ze strony wierzyciela, trudno racjonalnie uzasadnić. Podział przez wydzielenie nie polega bowiem na tym, że w przypadku pominięcia jakiegoś zobowiązania w planie podziału przestaje ono nagle istnieć. Nie znajduje też zastosowania art. 531 § 3 ksh, gdyż nie ma takiej potrzeby. Zobowiązania cały czas pozostaje przy spółce dzielonej.

Zatem w świetle art. 546 ksh spółkę dzieloną należy więc traktować tak jak spółkę przejmującą ten majątek, jaki w niej pozostawiono (zob. też uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 14 grudnia 2018 roku, sygn. I CSK 687/17). Wynika to z natury podziału przez wydzielenie, gdyż wszystkie zobowiązania nieprzypisane wyraźnie w planie podziału spółce wydzielanej są nadal zobowiązaniami spółki dzielonej.

Możliwe sposoby zabezpieczenia

W przypadku roszczeń pieniężnych, a takim jest roszczenie formułowane w przedmiotowym wniosku o zabezpieczenie, art. 747 kpc przewiduje zamknięty katalog sposobów udzielenia zabezpieczenia takich roszczeń. W tym zamkniętym katalogu sposobów zabezpieczenia roszczeń pieniężnych nie znalazło się wprawdzie zabezpieczenie roszczeń poprzez złożenie do depozytu sądowego oznaczonej kwoty pieniężnej. Jednak przepis art. 546 § 2 ksh należy uznać za przepis szczególny, który mówi o „stosownym zabezpieczeniu”. Wobec takiego sformułowania w ocenie Sądu nie można stosować przepisu, który ze swej istoty ma charakter wyczerpujący (w sposób wyczerpujący wskazuje formy zabezpieczenia), a zatem brak jest tutaj podstaw do ograniczania się do zamkniętego katalogu sposobów zabezpieczenia roszczeń pieniężnych przewidywanych przez przepis art. 747 kpc. Sposób zabezpieczenia roszczeń poprzez złożenie danej kwoty pieniężnej do depozytu sądowego byłby więc teoretycznie dopuszczalny i w pełni zasadny, bowiem zasada numerus clausus wyrażona w art. 747 kpc, jak słusznie stwierdził pełnomocnik reprezentujący Uprawnionych wierzycieli, w tym przypadku nie obowiązuje.

Jako że przepis art. 546 § 2 ksh stanowi *lex specialis* w stosunku do art. 730 § 2 kpc oraz art. 730¹ § 2 kpc, to pozostaje pytanie, jak miałyby się do tej sytuacji art. 733 kpc, który wprowadza termin nieprzekraczający dwóch tygodni na wniesienie pisma wszczynającego postępowanie w przypadku udzielenia zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania w sprawie. Co prawda wprost w art. 546 § 2 ksh nie mamy wyłączenia określonych przepisów o postępowaniu zabezpieczającym, w tym również przewidujących konieczność określenia terminu na wytoczenie powództwa. Jednakże w przekonaniu Sądu cel tego przepisu, a także to, że może on obejmować zobowiązania, które nie są zobowiązaniami wymagalnymi w okresie prowadzenia procedury podziału, uzasadnia przyjęcie, że tu ten przepis art. 733 kpc nie będzie miał zastosowania. Celem uprawnień przyznanych w art. 546 § 2 ksh jest właśnie uniknięcie konieczności niezwłocznego dochodzenia roszczeń, a umożliwienie wierzycielom poprzestania

na ich zabezpieczeniu jeśli podział spółki prowadzi do zagrożenia zaspokojenia wierzytelności. Zarówno z przyczyn faktycznych, jak i prawnych, może nie być możliwości niezwłocznego zgłoszenia roszczenia wierzyciela, które ma podlegać zabezpieczeniu.

W związku z powyższym nasuwa się pytanie, czy oznacza to, że zabezpieczenie roszczeń jest wieczyste. Otóż nie, istnieje bowiem przepis o uchyleniu zabezpieczenia oraz przepisy dotyczące ograniczenia zabezpieczenia, których to celem jest przeciwdziałanie ewentualnemu nadmiernemu i zbyt długotrwałemu utrzymywaniu takiego zabezpieczenia wraz z określonym upływem czasu. Trzeba mieć na względzie, iż mogą się zmienić zarówno przesłanki wynikające z zagrożenia danych wierzycieli, jak też przesłanki prawdopodobieństwa istnienia ich wierzytelności. Wobec tego ewentualne zabezpieczenie może być w każdej chwili uchylone, także z zastosowaniem przepisów o udzieleniu zabezpieczenia.

Uprawdopodobnienie istnienia wierzytelności

Przyjąć należy, że ze względu na odpowiednie stosowanie zasad rządzących postępowaniem zabezpieczającym, dla potrzeb uzyskania ochrony na podstawie art.546 § 2 ksh, wystarczające będzie uprawdopodobnienie istnienia wierzytelności. Postępowanie zabezpieczające nie powinno zamieniać się w postępowanie, w którym przesłanką rozstrzygnięcia będzie wykazanie (udowodnienie) istnienia wierzytelności.

Sąd wskazuje w tym miejscu, że wnioskodawcy zdołali uprawdopodobnić przysługujące im względem (...) Bank (...) S.A. roszczenia pieniężne oraz ich wysokość w związku z nabyciem przez nich certyfikatów funduszy inwestycyjnych, których funkcję depozytariusza sprawował ww. bank. W pełni podzielić należało w tym zakresie argumentacją zawartą we wniosku, w szczególności wskazując, że na uprawdopodobnienie składało się przedłożenie dokumentów poświadczających fakt nabycia przez Uprawnionych wierzycieli certyfikatów funduszy inwestycyjnych, a także wydanie przez właściwe organy państwowe decyzji wskazujących na nieprawidłowości w pełnieniu obowiązków przez (...) Bank (...) SA. Dla potrzeb uprawdopodobnienia w postępowaniu zabezpieczającym są to dane wystarczające.

Zagrożenie zaspokojenia przez podział

Podstawą przesłanką udzielenia ochrony w sposób określony w art.546 § 2 ksh jest zagrożenie zaspokojenia wierzytelności przez podział. Powstanie stanu zagrożenia ma zatem być skutkiem podziału, a nie innych okoliczności. Chodzi o zagrożenie wywołane przez przesunięcia majątkowe związane z procesem podziału, nie zaś o trudności faktyczne związane ze zmianą siedziby dłużnika (na skutek połączenia z inną spółką) itd.

Przedkładając wniosek o zabezpieczenie nie uprawdopodobniono jednak istnienia po stronie Uprawnionych interesu prawnego w żądaniu zabezpieczenia roszczeń, który przejawiałby się zagrożeniem ich zaspokojenia. Dlatego też Sąd oddalił wniosek, przyjmując, że nie zostało przede wszystkim wykazane, że zaspokojenie roszczeń Uprawnionych jest zagrożone przez podział spółki. Dodatkową przesłanką udzielenia zabezpieczenia roszczeń, oprócz samego uprawdopodobnienia ich istnienia po stronie wierzycieli, jest bowiem również uprawdopodobnienie, że ich zaspokojenie jest zagrożone przez podział spółki. Takim dowodem uprawdopodobniającym może być zamiar zbycia przejętego przez daną spółkę majątku, rezygnacja z realizacji celu spółki czy przypisanie zobowiązań do spółki przejmującej, która według wiedzy wierzyciela zawarła niekorzystne dla niej umowy długoterminowe (A. Kidyba (w:) Kodeks, 2001, s. 856).

W uzasadnieniu wniosku wskazano na podział (...) S.A., a dokładnie na przyjęcie przez (...) bank (...) planu połączenia transgranicznego i na przyjęcie przez (...) planu podziału (...) S.A. poprzez przeniesienie jego podstawowej działalności na (...). Wskazano, że podział (...) S.A. zagraża w ocenie Uprawnionych ich interesom, gdyż zobowiązania (...) S.A. w stosunku do wierzycieli nie zostały wprost przypisane w planie podziału żadnemu z banków biorących udział w transakcji nabycia podstawowej działalności (...).

Tej części argumentacji wnioskodawców sąd nie podzielił – zarówno ze względu na treść art.531 § 1 ksh, jak i zasadną w tej części argumentację obowiązanym, wskazującą na te elementy planu podziału, które przesądzają o pozostawieniu praw i obowiązków przy (...) Bank (...) SA.

Nie ma zatem zagrożenia wynikającego z ewentualnych wątpliwości co do tego, kto ma odpowiadać za te zobowiązania, bo nawet jeśli przyjmie się, że w podziale czegoś nie uwzględniono, to są to zobowiązania, które pozostają przy spółce dzielonej, gdyż zobowiązania niewymienione w planie podziału nie mogły przejść na spółkę przejmującą.

Ponadto przepis art. 546 § 2 ksh posługuje się pojęciem „zagrożenie zaspokojenia”, nie zaś utrudnienia czy problemów faktycznych wiążących się z koniecznością prowadzenia postępowania, chociażby przeciwko podmiotowi zagranicznemu. Chodzi tutaj o takie przesunięcia majątkowe, które mogą w realny sposób zagrażać temu, aby wierzyciel uzyskał zaspokojenie swych roszczeń. Dodatkowo niemożność uzyskania zaspokojenia takich roszczeń musi być konsekwencją podziału spółki. W przedmiotowej sprawie były podnoszone argumenty związane z utrudnieniami z prowadzeniem egzekucji czy postępowania procesowego przeciwko podmiotowi zagranicznemu, a także o kwestii problemu związanego z formułowaniem roszczenia. Problemy te rzeczywiście istnieją, lecz trzeba także wziąć pod uwagę to, że są problemy, które istniałyby również wtedy, gdyby nawet do podziału nie doszło, gdyż każdy bank tak samo równie dobrze może w każdej chwili zakończyć swoją działalność, przenieść swoją siedzibę albo ulec podziałowi. Podane przykłady nie są to więc okoliczności zdarzenia, które wynikają z podziału spółki. Takimi zdarzeniami wynikającymi z podziału rzeczywiście może być to, że ewentualnie powstaje jakiś inny podmiot, który nie jest w stanie zaspokoić roszczeń wierzycieli, jednak to uzasadniałoby obciążenie odpowiedzialnością solidarną inne podmioty uczestniczące w podziale spółki dzielonej.

Należy wziąć również pod uwagę, że art.546 § 2 ksh dotyczy podziału spółki, a więc operacji w wyniku której część majątku (...) Bank (...) SA przeszła na spółkę przejmującą. Innym zdarzeniem, niebędącym podziałem spółki, jest późniejszej przekształcenie (połączenie) (...) Bank (...) SA z (...) Bank (...). Ekonomiczne czy celowościowe związki pomiędzy tymi zdarzeniami nie powodują, że to ostatnie przekształcenie objęte jest zastosowaniem art. 546 § 2 ksh. Wątpliwe jest czy przyjęcie przez (...) bank (...) planu połączenia transgranicznego jest w ogóle okolicznością związaną z podziałem. Tu zastosowano procedurę, w której najpierw dokonano podziału (...) Bank (...) S.A. poprzez wydzielenie, a potem przejęcia przez inny podmiot – (...) bank (...). Nie zdecydowano się zaś na podział banku (...) S.A. w ten sposób, że uległby on równoczesnemu przejściu przez dwa inne podmioty. Zatem ewentualne przejście przez wydzielenie przez bank (...) to nie jest skutek podziału, a jest to skutek kolejnych czynności uzasadnionych ekonomicznie. Również z prawnego punktu widzenia to, że (...) bank (...) został przejęty przez bank zagraniczny i prowadzący obecnie działalność w Polsce jako oddział, to też nie jest sam skutek podziału w rozumieniu art. 546 ksh. Patrząc na sam skutek podziału powinniśmy patrzeć bowiem nie na sytuację banku austriackiego, ale na sytuację tego, co pozostało jako (...) Bank (...) S.A.

Stąd też zagrożenie zaspokojenia wierzytelności oceniać należy co do zasady według stanu istniejącego po dniu wydzielenia, gdy podmiotem odpowiedzialnym za zobowiązania jest (...) Bank (...) SA. Ocenie podlega więc, czy po dokonanych wydzieleniu ten podmiot byłby w stanie (również w przyszłości) zaspokoić zgłaszane wierzytelności.

Jeżeli chodzi o roszczenia zgłaszane w tej sprawie, to Sąd ma świadomość, że z jednej strony kwota ponad 43 miliony, która stanowi sumę roszczeń zgłoszonych przez 112 Uprawnionych, rzeczywiście może być dla każdego z tych wierzycieli sumą znaczącą, niewątpliwie ta suma również sama w sobie jest kwotą znaczącą. Niemniej jednak zdaniem Sądu, w skali działalności banku, jakim jest (...) Bank (...) S.A., mimo wszystko nie jest to kwota, której zaspokojenie przekraczałoby możliwości tego banku - bez względu na to, jaki jest jego portfel kredytów oraz niezależnie od tego, jakie wątpliwości prawne wiążą się z umowami, które w tym portfelu pozostawiono.

Jednakże oceniając spełnienie przesłanki zagrożenia zaspokojenia wierzytelności nie można, z względu na treść odpowiednio (art.13 § 2 kpc) stosowanego art. 316 §1 kpc, nakazującego brać za podstawę rozstrzygnięcia stan istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, pomijać faktu dokonanego połączenia. Dlatego też zasadnie wskazywał

obowiązany (...) Bank (...), powołując okoliczności związane z jego sytuacją majątkową, że w chwili obecnej nie istnieje zagrożenie zaspokojenia wierzytelności.

Reasumując, całkowicie zasadnym jest stwierdzenie, iż udzielenie zabezpieczenia roszczeń wskazanym w sentencji postanowienia osobom uprawnionym nie jest uzasadnione obawą odnośnie zagrożenia zaspokojenia ich roszczeń pieniężnych związanych z uczestnictwem w funduszach inwestycyjnych.

Mając powyższe na względzie, Sąd odmówił odrzucenia wniosku o zabezpieczenie jak w punkcie I oraz udzielenia Uprawnionym zabezpieczenia ich roszczeń oddalając wniosek jak w punkcie II sentencji postanowienia.

Orzeczenie o kosztach incydentalnego postępowania zależy od wyniku sprawy i w związku z tym rozstrzyga się o nich w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie (art. 108 § 1 kpc). Sąd obciążył wnioskodawców kosztami, przyjmując tutaj 1/4 część wynagrodzenia pełnomocnika przez odpowiednie zastosowanie stawki obowiązującej w postępowaniu egzekucyjnym jako najbardziej zbliżonym do postępowania zabezpieczającego (1/4 z 25.000 zł), a następnie podzielił tę kwotę, wobec braku podstawy do przyjęcia solidarności, przez 112 wnioskodawców, co dało wynik 55,95 zł, którą to kwotę Sąd zasądził od każdego z ww. 112 wnioskodawców zarówno na rzecz (...) Bank (...) z siedzibą w W., jak i na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W..

ZARZĄDZENIE

(...)